

Sygn. akt OS 6/2018

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Paweł Strzelec

Sędziowie r.pr. Bożena Bielecka - sprawozdawca

r.pr. Tomasz Marzec

Protokolant aplikant radcowski Barbara Olech

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania wniesionego w dniu (...) r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 w zw. z art. 438 pkt 2, 3 i art. 297 § 1 pkt 1, 4 i pkt 5 Kodeksu postępowania karnego oraz art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1870 ze zm.) uchylić w całości zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia (...)r. sygn. akt RD-(...) i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania.

Przewodniczący:

Paweł Strzelec

Członkowie:

Bożena Bielecka

Tomasz Marzec

Uzasadnienie

W dniu (...)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pana (...) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie z dnia (...)r. sygn. akt. RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnego (...) na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 06.07.1982r. o radach prawnych (t.j. Dz.U. z 2017r. poz. 1870 ze zm.)

W odwołaniu Pan (...) wnosi o uchylenie postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie z dnia (...)r. sygn. akt. RD (...). Podnosi, że radca prawny (...) pomimo wiedzy o braku umocowania od Skarżącego, do jakichkolwiek czynności złożył odpowiedź na pozew wbrew jego woli i niezgodnie z jego stanowiskiem. Zarzuca również, iż

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w trakcie prowadzonych czynności oparł swoje stanowisko głównie na uznaniu wyjaśnień radcy prawnego (...), w sytuacji gdy przedstawione dowody, w szczególności przedstawiony w postępowaniu dowód nadania przesyłki pocztowej – odpowiedzi na pozew – wskazuje, że została ona nadana w innym czasie niż wskazuje radca prawny. Ponadto, jak podnosi Skarżący, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zaniechał przesłuchania wnioskowanego przez niego świadka jego ojca – (...), który uczestniczył razem z nim w spotkaniu w kancelarii radcy prawnego (...). Skarżący podnosi również, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w prowadzonym postępowaniu niedokładnie ustalił stan faktyczny.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie, ustalił co następuje:

W dniu (...)r. wpłynęła do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie skarga Pana (...) na postępowanie radcy prawnego (...). W skardze Pan (...) pisze, że w dniu (...)r. udzielił radcy prawnemu (...) pełnomocnictwo do występowania w jego imieniu we wszystkich postępowaniach sądowych w sprawie z powództwa firmy (...). Z uwagi na ocenę podejścia radcy prawnego (...) do sprawy oraz brak zaufania do pełnomocnika, Skarżący udał się w dniu (...)r. wraz ze swoim ojcem (...) do kancelarii radcy prawnego, celem złożenia wypowiedzenia pełnomocnictwa. Jak twierdzi Skarżący jeden egzemplarz wypowiedzenia wręczył radcy prawnemu (...), zaś na drugim egzemplarzu poprosił o pokwitowanie. Radca prawny nie wyraził zgody na pokwitowanie wypowiedzenia pełnomocnictwa oraz nie wyraził zgody na okazanie Skarżącemu projektu odpowiedzi na pozew. Skarżący podniósł, że przedmiotowe wypowiedzenie nadał przesyłką listową w urzędzie pocztowym na adres kancelarii radcy prawnego w dniu (...)r. Skarżący twierdzi, że w ramach wypowiedzenia pełnomocnictwa zwolnił radcę prawnego ze wszystkich czynności z jego udziałem. Według Skarżącego dopiero w dniu (...)r. radca prawny złożył do Sądu pismo informujące o wypowiedzeniu pełnomocnictwa datując zarówno samo pismo jak również poświadczone za zgodność z oryginałem wypowiedzenie pełnomocnictwa na dzień (...)r. Skarżący wskazał, że korespondencja z drugim egzemplarzem wypowiedzenia została odebrana przez radcę prawnego dopiero w dniu (...)r. (...) podniósł, że wiedzę radcy prawnego o braku umocowania potwierdza fakt, że złożone w dniu (...)r. wypowiedzenie pełnomocnictwa poświadczył za zgodność w dniu (...)r. na dzień przed złożeniem pozwu.

Według niego odpowiedź na pozew datowana jest na dzień (...)r. a w dniu (...)r. podczas jego pobytu w kancelarii radca prawny nie chciał pokazać mu odpowiedzi na pozew.

Złożenie odpowiedzi na pozew po wypowiedzeniu pełnomocnictwa jest według niego naganne i nieetyczne. Postępowanie radcy prawnego (...) powoduje realne zagrożenia powstania u niego straty materialnej.

W dniu (...)r. radca prawny (...) złożył pisemne wyjaśnienia w których twierdzi, że skarga jest bezpodstawną oraz że wykonywał swoje czynności z najlepszą wiedzą i starannością. W swoich dokumentach przedstawił chronologię działań podejmowanych w tej sprawie. Jak wskazał w dniu (...)r. Skarżący przesłał na jego adres mailowy otrzymany pozew wytoczony przez spółkę (...), na tą okoliczność załączył mail z dnia (...)r. godz. 9.11 przesłany przez Skarżącego. Radca prawny wyjaśnił, że w dniu (...) zapoznał się z treścią

pozwu, przyjął pełnomocnictwo i zlecenie do reprezentacji Skarżącego. Radca prawny sporządził odpowiedź na przedmiotowy pozew.

Zgodnie z wyjaśnieniami radcy prawnego (...) w dniu (...)r. została wysłana korespondencja ze stanowiskiem procesowym w tej sprawie do Sądu oraz do pełnomocnika strony powodowej, jak również została uiszczona opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa. Na dowód czego zostały załączone do wyjaśnienia: potwierdzenia nadania przesyłki oraz potwierdzenia uiszczenia opłaty skarbowej z dnia (...)r. W dniu (...)r, już po wysłaniu stanowiska strony pozwanej według radcy prawnego (...), przybył do niego na kolejną rozmowę Skarżący, który został poinformowany o treści odpowiedzi na pozew oraz o wysłaniu przesyłki ze stanowiskiem procesowym do Sądu i pełnomocnika strony powodowej. Radca prawny poprosił Skarżącego o zapłatę ustalonego honorarium z tytułu zastępstwa procesowego. Skarżący nie zapłacił żądanej kwoty. Podczas rozmowy Skarżący nie wspominał o wypowiedzeniu pełnomocnictwa, zmianie stanowiska i uznaniu roszczenia. Radca prawny wyjaśnił, że w dniu (...)r. w godzinach porannych znalazł w skrzynce na listy wypowiedzenie pełnomocnictwa. Kontaktując się ze Skarżącym telefonicznie (...) otrzymał ustne potwierdzenie wypowiedzenia pełnomocnictwa, które ocenia jako odpowiedź na prośbę zapłaty poniesionych kosztów i jego honorarium. W dniu (...)r. radca prawny napisał pismo do Sądu i pełnomocnika strony powodowej o wypowiedzeniu pełnomocnictwa. W dniu (...)r., radca prawny (...) nadał korespondencje (datowaną na (...)r.) w zakresie zawiadomienia sądu o wypowiedzeniu pełnomocnictwa. Na potwierdzenie powyższych okoliczności zostały załączone do wyjaśnień radcy prawnego stosowne dokumenty. Radca prawny wskazał na zasadność i słuszność zajętą w odpowiedzi na pozew stanowiska, jako prowadzącego w jego ocenie do oddalenia powództwa przeciwko Skarżącemu. Stwierdził, że Skarżący nie zwrócił radcy prawnemu jako pełnomocnikowi poniesionych kosztów i nie zapłacił honorarium. Nie odebrał również do dnia sporządzenia wyjaśnień dokumentacji zgromadzonej w sprawie. Radca prawny podniósł, że Skarżący nigdy nie prezentował stanowiska w którym chciał uznania roszczenia o czym świadczy fakt, że na spotkaniu w dniu (...)r. - już po nadaniu odpowiedzi na pozew (był to ostatni dzień na złożenie odpowiedzi na pozew - 14 dzień od doręczenia pozwu) nie wskazywało na takie stanowisko Skarżącego. Jak twierdzi radca prawny całość zaprezentowanego stanowiska jego działania w sprawie były prawidłowe i zgodne z etyką zawodową.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w dniu (...)r. wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnego (...). W ramach czynności sprawdzających dokonał oceny treści skargi, pisemnych wyjaśnień radcy prawnego oraz materiału zgromadzonego w aktach sprawy. W jego ocenie załączony do akt sprawy dyscyplinarnej materiał dowodowy nie wskazuje na naruszenie zasad etyki, przepisów prawa czy godności zawodu radcy prawnego. W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny (...) w zakresie zarzutów stawianych w skardze nie dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego. W świetle powyższego w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zachowanie radcy prawnego nie może być uznane za sprzeczne z przepisem art.6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radców Prawnych .

Według Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego wiedzę o wypowiedzeniu pełnomocnictwa radca prawny powziął w dniu (...)r. - wobec znalezienia wypowiedzenia pełnomocnictwa w skrzynce na listy, a kolejno w dniu (...)r. w wyniku otrzymania

korrespondencji o wypowiedzeniu pełnomocnictwa. Biorąc pod uwagę, że wypowiedzenie pełnomocnictwa przez Skarżącego miało miejsce po upływie wyznaczonego przez Sąd terminu na złożenie odpowiedzi na pozew nie można działania radcy prawnego polegającego na złożeniu odpowiedzi na pozew w imieniu Skarżącego postrzegać jako sprzeczne z przepisami obowiązującymi radców prawnych przy wykonywaniu zawodu.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawny w Lublinie, zważył co następuje:

W dniu (...)r. wpłynęło odwołanie Pana (...) na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (...)r. o odmowie wszczęcia dochodzenia. Skarżący pisze, że radca prawny (...), pomimo braku umocowania od niego do jakichkolwiek czynności złożył odpowiedź na pozew wbrew jego stanowisku i po wypowiedzeniu pełnomocnictwa. Zarzucił Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, że nie dokładnie ustalił stan faktyczny, w tym przed wszystkim nie dokonał prawidłowego ustalenia czasu nadania przesyłki pocztowej z odpowiedzią na pozew oraz nie przesłuchał wskazanego przez niego świadka.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy zaznaczyć, że zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego merytoryczna ocena sprawy jest, co najmniej przedwczesna.

Toczące się postępowanie nie pozwala na przyjęcie twierdzeń wskazanych w postanowieniu o odmowie wszczęcia dochodzenia za udowodnione. Z drugiej strony ustalenia poczynione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, oparte w głównej mierze na stanowisku radcy prawnego (...), również należy za niewystarczające. Koniecznym jest skonfrontowanie twierdzeń radcy prawnego z innymi źródłami dowodowymi, mogącymi wyjaśnić wątpliwości, których dotychczasowe postępowanie nie rozwiązało. W realiach niniejszej sprawy niezbędne jest przesłuchanie wskazanego przez Skarżącego świadka jego ojca – (...) na okoliczność czasu i miejsca złożenia przez Skarżącego wypowiedzenia pełnomocnictwa, jak również na okoliczność zachowania radcy prawnego (...) podczas pobytu (...) w kancelarii radcy prawnego w dniu (...)r. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje na liczne rozbieżności w tym zakresie. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uzupełni również materiał dowodowy o ustalenie czasu faktycznego nadania przesyłki pocztowej - odpowiedzi na pozew - przez radcę prawnego (...). Należy zauważyć, że zgodnie z potwierdzeniem nadania przesyłki, była ona wysłana przez radcę prawnego dopiero o 19:28 a wizyta Skarżącego w kancelarii radcy prawnego miała miejsce około godz. 15. Radca prawny w swoich wyjaśnieniach pisze również, iż wizyta (...) miała miejsce już po wysłaniu odpowiedzi na pozew oraz że poinformował Skarżącego o wysłanej przesyłce i zajęтым stanowisku. Skarżący natomiast stawia tezę przeciwną powołując jako świadka na potwierdzenie swojej wersji zdarzeń ojca, który w tym dniu był razem z nim w kancelarii. Dopiero po przeprowadzeniu niniejszego dowodu rozważone powinno być

wykorzystanie innych środków dowodowych ukierunkowanych na podjęcie merytorycznej decyzji dotyczącej sposobu zakończenia postępowania.

W świetle opisanego stanu faktycznego w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ustalenia poczynione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w dotychczas prowadzonym postępowaniu należy uznać za niewystarczające. Stosując odpowiednio przepisy postępowania karnego w szczególności wskazane w rozstrzygnięciu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego regulacje art. 297 § 1 pkt 1, 4 i pkt 5 k.p.k. należy uznać, że nieprzeprowadzenie wyczerpującego postępowania dowodowego w niniejszej sprawie *de facto* oznacza nie wyjaśnienie okoliczności sprawy w tym zakresie i nie zebranie dowodów, a tym samym brak możliwości rozstrzygnięcia w oparciu o posiadany materiał dowodowy czy doszło do naruszenia Kodeksu Etyki Radców Prawnych, a tym samym uchybienia o charakterze przewinienia dyscyplinarnego. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zgromadził materiał dowodowy który jednak nie jest kompletny, pozwalający na wszechstronną ocenę okoliczności danej sprawy oraz dokonał jego analizy, która nie jest analizą wnikliwą i wyczerpującą. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jest niepełny, toteż zarzuty Skarżącego skierowane do wydanego postanowienia zasługują na podzielenie.

W zaskarżonym postanowieniu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie odniósł się w prawidłowy sposób do zarzutów Skarżącego zawartych w skardze i podnoszonych w toku postępowania. Nierozpoznanie wszystkich zarzutów oznacza, że naraża się na zarzut nie wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy, które mogą mieć wpływ na wynik postępowania. tj. odmowy wszczęcia na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy o radach prawnych. Odniesienie się do zarzutów strony nie może mieć charakteru "sygnalnego" chodzi bowiem o to, by Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w sposób wyczerpujący i jawny wskazał stronie motywy, które w jego ocenie stanowią o ich bezzasadności.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy koncentruje się tylko na okoliczności, że radca prawny (...) nadał odpowiedź na pozew w ustawowym terminie. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie odniósł się do czasu wysłania przesyłki, co w ocenie Sądu Dyscyplinarnego wymaga uzupełnienia i wyjaśnienia, jak również całkowicie pominął wnioskowany środek dowodowy w postaci przesłuchania świadka.

Powyższa okoliczność podnoszona przez Skarżącego a dotycząca postępowania radcy prawnego nie była przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w zakresie jego prawidłowości analizowana i oceniana. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, nie przesądzając o końcowym rozstrzygnięciu przedmiotowej skargi, należały uzupełnić materiał dowodowy o czynności wskazane powyżej.

Ubocznie Okręgowy Sąd Dyscypliny podnosi, iż zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego (art. 17 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). W wyroku z dnia 18 lutego 2004r. (sygn. P 21/02), Trybunał Konstytucyjny uznał, że zawody zaufania publicznego wykonywane są zgodnie z ich konstytucyjnym określeniem - w sposób społecznie aprobowany, o ile ich wykonywaniu towarzyszy realne "zaufanie publiczne". Na zaufanie to składa się szereg czynników min. przekonanie o zachowaniu przez wykonującego ten zawód dobrej woli, właściwych motywacji, należytej staranności zawodowej, dlatego też prowadzone postępowanie wyjaśniające przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego powinno zmierzać do wyjaśnienia wszelkich wątpliwości co do zachowania radcy prawnego.

Dopiero dokonanie powyższych ustaleń i skonfrontowanie ich z pozostałym materiałem dowodowym może być podstawą prawidłowej oceny niniejszej sprawy.

Z przytoczonych względów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie orzekł jak w sentencji postanowienia.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 426 § 1 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2017r. poz. 1870) postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Przewodniczący:

Paweł Strzelec

Członkowie:

Bożena Bielecka

Tomasz Marzec